

چکیده

در سالهای اخیر با ایجاد تغییر در نظامهای آموزشی، اهمیت فضاهای آموزشی و سازگار نمودن بستر یادگیری با نیازهای دانش آموزان، بیش از پیش مورد توجه صاحب نظران تعلیم و تربیت قرار گرفته است و برای جذابتر کردن این فضاها تدابیر گوناگون اندیشیده شده است، چرا که محیط فیزیکی میتواند تعاملات و در پی آن فرآیند یادگیری را تقویت و یا تضعیف نماید. نیاز به فضاهای آموزشی خلاق و پویا جهت استفاده بهینه از اوقات فراغت دانش آموزان را که آینده سازان فردای جامعه می باشند اجتناب ناپذیر نموده است. بهره مندی از فضای آموزشی خلاق و پویا در جهت رشد و شکوفایی و پرورش استعدادها و خلاقیت امری ضروری است.

در این رابطه برخی از راهکارهای انعطاف پذیر ساختن محیطهای یادگیری ارائه و برای روشن شدن موضوع، برخی از مطالعات در زمینه رشد دانش آموزان و سیر طراحی محیطهای یادگیری با الگوی انعطاف پذیری، مورد بررسی قرار گرفته است. استفاده از محیطهای بصری، عناصر و محرکهای طبیعی مانند گیاهان، آب، خاک، نور، رنگ و ایجاد فضاهای پر و خالی و ایجاد فضاهای انعطاف پذیر و محوطه های باز، استفاده از انعطاف پذیری فرم ها، تغییر پذیری نور و رنگ، استفاده معمارانه از فضای سبز، ارزیابی فضایی و ارتباط فضایی جهت انگیزش کار گروهی میتواند در جهت ارتقا خلاقیت دانش آموزان موثر و مفید واقع گردد.

پژوهش حاضر تلاشی است برای ارائه اصولی در برقراری، محیطی حمایتی از خلاقیت دانش آموزان با بدست آوردن الگوهایی در خلق فضاهای آموزش معماری و همسو کردن این الگوها با نیاز آنان، علاوه بر ارتقاء سطح پاسخگویی فضاهای آموزشی، دانش آموزان را در بستری مناسب تر هم از لحاظ تمرکز ذهنی و هم ادراک حسی-بصری قرار خواهیم داد. در این صورت علاوه بر ارتقاء سطح انگیزشی و یادگیری موثرتر، فرآیند تفکر را برایشان تسهیل نموده و موجبات خلاقیت و نوآوری را در آنها فراهم می نماید.